

[Annette Just]

Men jeg vil gerne tage handsken op. Når regeringen siger, at den vil komme med et lovforslag, så vil jeg her sige, at Fremskridtspartiet gerne vil arbejde konstruktivt med på dette lovforslag. Men lad os nu se, hvad det bliver til, og så håbe det bedste, for det er Københavns fremtid, det gælder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 26 af Qvist Jørgensen (S), Anna-Lise Frølich (RV) og Ebba Strange (SF) (se foran) vedtoges, idet 62 (S, SF, RV og FK) stemte for, 47 (KF, V, CD, FP og KRF) imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 27 af Connie Hedegaard (KF), Sønderby (V), Arne Melchior (CD) og Kristian R. Kristensen (KRF) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 25 af Annette Just (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af indkomsterne for arbejdsløse, efterlønsmodtagere, syge og modtagere af barseldagpenge.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.
(Fremsat 27/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Dette forslag til folketingsbeslutning fra SF er en videreførelse af det, man må kalde SF's overbudspolitik.

Under Folketingets første behandling i sidste måned af beslutningsforslag nr. B 1 fra Socialdemokratiet om en samlet økonomisk politik gjorde regeringen det klart, at vi ikke kan gå ind for en 10 pct.s forhøjelse af dagpenge og efterløn.

Dagpengeniveauet blev fastsat i loven om ændring af automatiske reguleringsbestemmelser, som Folketinget vedtog i december 1986, og jeg skal gentage, at regeringen finder, at dette niveau hidtil har været passende set i forhold til lønniveauet.

Regeringen oplyste også i forbindelse med førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 1, at vi ikke kan gå ind for en genindførelse af den automatiske regulering af dagpengene. Vi mener, det vil være et forkert system.

Regeringen må således afvise såvel forslaget om genindførelse af reguleringsreglerne fra før lovændringen i oktober 1982 som forslaget om en 10 pct.s regulering af satserne pr. 1. januar 1988.

Regeringen må selvfølgelig også afvise forslaget om det, der kaldes fuld genopretning fra 1. januar 1989.

Til illustration af, hvilken merbelastning SF's forslag vil være for statsbudgettet, kan jeg nævne, at en 10 pct.s regulering vil betyde en merudgift på 2-2½ mia. kr. i 1988, og genindførelsen af den tidligere regulering vil i indeværende finansår også betyde en merudgift i milliardstørrelsen. Alene til arbejdsløshedsdagpenge gælder de tal, jeg her har nævnt. Regeringen har heller ingen planer om at ophæve reglerne om nedsatte dagpenge, så også det punkt må vi afvise.

Men jeg minder om, at regeringen jo vil tage behovet for en fremtidig regulering af dagpengene og efterlønnen op i forbindelse med finansloven for 1988, og i finanslovsforslaget for 1988 har regeringen som bekendt foreslået en regulering på 3,6 pct. pr. 1. juli 1988. Vi vil revurdere under finanslovbehandlingen, om det er det rigtige tal baseret på den faktiske udvikling i priser i 1987 og den forventede udvikling i priser i 1988, ligesom vi selv sagt også er opmærksom på de bemærkninger, der er gjort i vores lovforslag fra sidste år, om behovet for at se på en eventuel regulering af dagpengenes maksimumsniveau med udgangspunkt i lønudviklingen.

Bakholt (S):

SF har foreslået, at arbejdsløse, efterlønsmodtagere, syge og modtagere af barseldagpenge skal have reguleret deres satser. Vi må jo sige, at i løbet af den 5-års borgerlige regeringsperiode har de grupper, der er tale om her, fået